ארבע אמות קונות לו בכל מקום –

Four אמות acquire for him, everywhere

OVERVIEW

תוספות qualifies this rule of קנין ד' אמות, that it is not always effective.

asks: תוספות

אם תאמר באלו נערות (כתובות דף לא,ב ושם דיבור המתחיל אי) דאמר גבי גונב כיס בשבת – אחלו נערות (כתובות דף לא,ב ושם דיבור המתחיל אי) אחלו נערות states regarding stealing a purse on שבת, if the thief -

היה מגרר ויוצא פטור דאיסור שבת ואיסור גניבה באין כאחד¹
Was dragging the purse² and leaving the domain of the owner, the thief is exempt from paying for the purse because the violation of the prohibition of working on שבת and the violation of the prohibition of stealing occurred simultaneously. This concludes the ברייתא

-3וקאמר אי דאפקיה לרשות הרבים איסור שבת איכא איסור עניבה ליכא איסור הרבים איסור אי דאפקיה לרשות הרבים איסור שבת איכא איסור גניבה ליכא אמרא asked, 'if he brought the purse out to a רה"ר, there is a prohibition of the אשבת, but there is no prohibition of stealing'. This concludes the גמרא there which is relevant to our discussion. תוספות concludes his question:

ואמאי הא ארבע אמות קונות לו⁴ –

And why does the גמרא assume that if the item was taken out to the רה"ר there is no איסור (וקנין) גניבה but nevertheless he acquires the גניבה since it is within his 'ז אמות?!

מוספות answers:

ויש לומר דבגניבה לא תקינו רבנן דקני –

 $^{^1}$ He is פטור from paying for the purse because of קם ליה בדרבה מיניה (he is receiving a greater punishment). Violating the שבת is a capital offense. קם ליה בדרבה מיניה teaches us that if one transgresses a capital offense one is not liable to pay for a monetary offense which occurred simultaneously with the capital offense. The liability of a thief to pay begins when he acquires the stolen item. If he did not pick up the item he does not acquire it as long as it is in the domain of the owner. We initially assumed that he acquires it as soon as it leaves the owners domain and is brought into the המור במור At that moment he is also transgressing the איסור שבת from a היוב מיתה for which there is α היוב מיתה. Therefore he is α סיינור שבת from paying the owner for the purse.

² If the thief picked up the purse he is הייב because the הייב of payment began by picking it up and this preceded the איסור שבת which occurred later when he carried it out to the "רה"ר.

 $^{^{3}}$ The גמרא there assumed that there is no הנין משיכה in a רה"ר.

⁴ תוספות is now (seemingly) assuming (even before the answer of רב פפא) that there is no קנין ד' אמות in the domain of רה"י when he has no permission to be there. The קנין ד' אמות begins when he takes it out to the רה"ר which makes the גניבה simultaneous with the איסור שבת.

And one can say that regarding רבנך the רבנן did not institute that ד' אמות should be קונה for the גנב The אמות of was instituted –

אלא במציאה דלא ליתי לאנצויי ⁵ ובגט משום עיגונא ⁶ only by a מציאה so there should be no fights, and also by גניבה to prevent עיגון, ⁷ but not by מניבה. Therefore the מרא there could not have mentioned, גניבה.

חוספות offers an alternate solution:

ולרב ששת דאמר בסמוך דברשות הרבים לא תקינו ארבע אמות אתי שפיר:

And according to רבנן who shortly states that the קנין did not institute רב ששת in a רה"ר there in מרא there in ארבע אמות is properly understood. There is no difficulty at all, since there is no קנין ד' אמות.

SUMMARY

גניבה is קונה only by מציאה and גט but not by גניבה (according to רב פפא).

THINKING IT OVER

- 1. It seems that according to רב ששת there is הניבה by גניבה by. Seemingly there is no reason of דלא ליתי לאנצויי; so why indeed is ד' אמות קונה by גניבה אמות קונה?
- 2. תוספות writes that they were not תוספות מתקן ד' אמות by גניבה Does תוספות mean specifically in this case, where if the קונה would be קונה with the אמות he would be from paying (it would be a קולא for the פטור קולא; or does תוספות mean that in all cases (even if it is a גניבה אמות for the ^{8} גניבה אמות קנין ד' אמות by גניבה אמות קנין ד' אמות אמות אמות לאמות היא אמות מחלים אמות אמות היא אמות היא אמות של היא אמות היא אמות של אמות היא אמות של אמות היא אמות היא אמות של אמות היא אמות היא אמות של אמות היא אמות ה

-

⁵ The ממרא גכופמון states this reason; הוספות however maintains that there is גמרא לעוד לי אמות (see גיטין אמות מחספות and השפער האוחספות לאנצויי מחספות ב' ד"ה ר' יוחנן there is a different גט איגונא סעם עיגונא ליתי לאנצויי מחספות ב' ד"ה ר' יוחנן לאנצויי לא

⁶ An עיגונא refers to a woman whose husband is not here, but we are not certain if he is alive (or if he divorced her). This woman cannot marry and has no husband. The הכמים instituted various חקנות to prevent such a situation. The word עיגון means anchoring. This woman is anchored; she has no freedom to marry.

⁷ We want to make it as easy as possible for the woman to become divorced (when her husband is leaving, etc.). There may be an occasion that the husband cannot hand her the גם, but can only throw it into her אמות (for he must leave, or is about to die [and there will be a הכמים]), therefore the הכמים decreed that הני על קונה is ד' אמות as well.

⁸ Once the גנב is קונה the גניבה he is חייב even for אונסין.

⁹ See בל"י אות שטו and # 96.